

Ο Τελευταίος Περίπατος και η Οδός Αντώνη Σαμαράκη στην Πύλο, με φίλους ζωής...

02.06.2004

Μια στενή λουρίδα λευκό μάρμαρο και μαύρα γράμματα: «Οδός Αντώνη Σαμαράκη», αυτή είναι η είδηση που πάντα γοήτευε τον συγγραφέα του «Αρνούμαι» και εκφραστή στη Βουλή των Εφήβων του «Απαγορεύεται το απαγορεύεται»... Ελληνικότατα, σεμνά και με πρώτη ύλη το μάρμαρο, που πάνω του λαξεύθηκε η ιστορία του τόπου μας, πέρασε στην αθανασία και ο γλυκύτερος των Ελλήνων, ο υπερασπιστής των αδικημένων και κατατρεγμένων, ο «ιππότης των ιδανικών» για τα οποία αξίζει κανείς να ζήσει, για να τα υπερασπιστεί. Ακριβώς όπως έκανε κι εκείνος μέσα από το έργο του, ως τις 8 Αυγούστου 2003 που πέρασε, ήσυχα, λίγο κουρασμένα, στο σπίτι το πατρικό της συζύγου του Ελένης στην Πύλο, το «σκοτεινό κατώφλι» για να το φωτίσει κι αυτό με την εκεί παρουσία του. «Δεν μ' αρέσουν οι ίσκιοι. Το 'ξερε αυτό ο Αντώνης πως τους φοβάμαι και γι' αυτό έφυγε. Δεν τριγυρνάει σαν ίσκιος, απλούστατα είναι πάντα εκεί, με το γραφείο, τα χαρτιά του, τα βιβλία του, το λίγο ξέστρωτο κρεβάτι του», εξομολογείται ψιθυριστά η Ελένη Σαμαράκη, πρώτη σειρά στο πολύβουο Κλειστό Γυμναστήριο, ολοκαίνουργο σαν νόμισμα, πλημμυρισμένο κόσμο, επίσημους, παιδομάνι, φωτεινά νούμερα. Και, δίπλα στο βήμα των ομιλητών, το πορτρέτο του Αντώνη, πάνω σε καβαλέτο, μ' ένα μπουκέτο αγριολούλουδα και κρίνα, που τα στόλισε η ίδια, όπως κάνει πάντα, κάθε μέρα, στο σπίτι τους στην Αθήνα, στην Αναγνωστοπούλου και, πολύ συχνά, στην Πύλο, στο αγαπημένο τους καταφύγιο...» «Δεν ήθελε την επιτήδευση σε οτιδήποτε. Όταν έβλεπε τέλεια στρωμένο το κρεβάτι, με μια κίνηση τραβούσε το σεντόνι, έσπρωχνε και τις παντόφλες από κάτω, να μην είναι τακτικά, ολόισια βαλμένες! Τώρα το κάνω εγώ, γιατί θέλω να είναι όλα όπως τα 'θελε ο Αντώνης». Κι αμέσως μετά: «Κοιτάζω ολόγυρα, να δω πού είναι. Με ποιον μιλάει. Γιατί έχουμε πάει μαζί σε χιλιάδες εκδηλώσεις, γύρω από τον ίδιο και τα βιβλία του, και ήταν πάντα δίπλα μου. Απόψε, στην Πύλο, που τόσο αγαπούσε και που τον τιμά τόσο ξεχωριστά, πού είναι;». Αυτό το λυπημένο μονόλογο της Ελένης Σαμαράκη -που την παντρεύτηκε το 1963, λίγες μέρες αφού γνωρίστηκαν και δεν χώρισαν ποτέ- τον εμπιστευόμαστε στους αναγνώστες της στήλης που διάβασαν και αγάπησαν τα διαχρονικά, ποτισμένα με ελευθερία και αγάπη βιβλία του Σαμαράκη. Γιατί ο «Τελευταίος Περίπατος», όπως ονόμασε την ωραία, συγκινητική εκδήλωση ο Δήμος της Πύλου, σε συνεργασία με τον Εμπορικό Σύλλογο Πύλου, το βραδάκι της Κυριακής 30 Μαΐου, αφορούσε όλους εμάς, που ήρθαμε από την Αθήνα, από την Πάτρα, από την Ηλεία, από την Καλαμάτα για τα αποκαλυπτήρια της πινακίδας που φέρει το όνομα του φίλου μας Αντώνη, «Οδός Σαμαράκη». Ο δήμαρχος Πύλου κ. Δημήτρης Καρακαϊδός, που βγήκε ως ανεξάρτητος και όλοι τον φωνάζουν «Δάσκαλο», μαζί με την Ελένη Σαμαράκη τράβηξαν τη διάφανη καλύπτρα, το «Οδός Αντώνη Σαμαράκη» πρόβαλε στον ήλιο του απογεύματος και όλος ο κόσμος, ολόγυρα, ξέσπασε σε αυθόρμητο χειροκρότημα. Βουλευτές, τοπικές αρχές, φίλοι ζωής, είμασταν εκεί, και, φυσικά, ο Μεσσηνίος πολιτικός, ο Αντώνης Σαμαράς που θα εκπροσωπήσει το προοδευτικό

ευρωψηφοδέλτιο της Ν.Δ. μαζί με τον επικεφαλής Λάκωνα Γιάννη Βαρβιτσιώτη. Με τι ζεστασιά τον υποδέχονται οι συμπατριώτες του Μεσσήνιοι είναι άξιο θαυμασμού! Αλλά και εκείνος δεν προλάβει να σφίγγει χέρια, να αγκαλιάζει, να φωτογραφίζεται. Και μέσω μετά, κινήσαμε, κατά μήκος της ολόλευκης ασβεστωμένης μάντρας των Σχολείων, ανηφορίζοντας την Οδό Αντώνη Σαμαράκη ως το Κλειστό Γυμναστήριο Πύλου, για τα εγκαίνια, μετά τον Αγιασμό. Κόπηκε η κορδέλα, μπήκαν οι επίσημοι, όρμησαν τα παιδιά, που ξέρουν ότι είναι δικός του χώρος άθλησης σώματος, αλλά και πολιτισμού, γιατί μπορεί να λειτουργεί ως χώρος εκδηλώσεων, συναυλιών, αίθουσα θεάτρου και κινηματογράφου. Για τότε γέμισε ο ευχάριστος, στεγασμένος χώρος που είναι το επιστέγασμα πολυετών ενεργειών των δημάρχων Πύλου! Η εκδήλωση κύλησε, αφιερωμένη στον Αντώνη Σαμαράκη, που ήταν διαρκώς μαζί μας, χάρις σε βίντεο από τη ζωή του που προβαλλόταν σε «βίντεο - γουόλ». Και έτσι η κριτική ανάλυση του έργου του από τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου κ. Γιώργο Στείρη, μαζί με τους χαιρετισμούς του δημάρχου και της προέδρου του Εμπορικού Συλλόγου κ. Εφης Καρακαϊδού, που ορθώς επικεντρώθηκαν και στο πρόσωπο της συμπολίτισσάς τους Ελένης Σαμαράκη, στο επίκεντρο της εκδήλωσης, τις συγκινημένες ομιλίες των παιδιών από το Δημοτικό και το Γυμνάσιο της Πύλου και των φοιτητών, εκπροσώπου της «Βουλής των Εφήβων», έγινε κάτω από το ήμερο βλέμμα του Σαμαράκη, που άναβε την πίπα του και χαμογελούσε που είμαστε όλοι εκεί, γύρω από την Ελενίτσα του... Και ο Θεόδωρος Ξυδιάς έκλεισε μουσικά τον κύκλο του «περιπάτου» μελοποιημένο τραγούδι του Σαμαράκη.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με την απaráμιλλη φιλοξενία των διοργανωτών και της ίδιας της Ελένης Σαμαράκη που άνοιξε το σπίτι της για τους φίλους μιας ζωής. Γιατί η φιλία, δεν έχει τέλος, συνεχίζεται...

Ας μη δώσουμε ονόματα, γιατί δεν ήταν αυτός ο σκοπός που ήρθαν όλοι τους, και ας το σεβαστούμε. Μια ξεχωριστή αναφορά στα αδέρφια της Ελένης Σαμαράκη με τις γυναίκες τους - τον Θεόδωρο και τη Heidi, τον Νίκο και τη Σόφη Κουρεμπανά, που την πλαισιώνουν με αγάπη και μας φέρθηκαν με συγγενικό ενδιαφέρον. Αλλά και την «ψυχούλα» του όμορφου σπιτιού της Πύλου, τη Μανάνα, από το Βατούμ της Γεωργίας, που κοίταξε έξι χρόνια τον ανήμπορο Αντώνη, και ήταν μαζί με την αγαπημένη του Ελένη, δίπλα, όταν έκλεισε τα μάτια του, εκεί στην Πύλο, με το παράθυρο ανοιχτό στο θαλασσίνο αγέρι από το μεγαλύτερο φυσικό λιμάνι της Ελλάδος, όπου χώρεσε και η ιστορία! Αλλά για την Πύλο, και όσα έγιναν, και αυτά που πρέπει να γίνουν, θα επανέλθουμε. Είναι και η Οδός Αντώνη Σαμαράκη που κάνει σινιάλα επιστροφής...